

Мислили су да нећу да се мешам у свој посао

МИЛИЦА НИКОЛИЋ

Стонотениски савез Србије је дао саопштење о завршетку Супер лиге за мушкарце. Црвена звезда је такође изашла у јавност са својим вишећем проглашења Баната за првака државе. Мање више, свима је јасно шта је на површини, али испод тих акти и правних тумачења, председник СТСС Александар Каракашевић види и кампању против њега, као и да је много већа борба на личном нивоу.

Зато је у интервјуу за Журнал решио да дубље уђе у неке проблеме и да објасни ситуације и изазове на које је наишао у функцији првог човека Савеза.

Пре него што дођемо да актуелног првенства у Супер лиги, први пут имам потребу да јавно и директно говорим и о стварима које раније нисам помињао. На функцији председника СТСС сам изабран пре више од 3 године. У ствари, прво ми је понуђена функција спортског директора, па онда вд. председника, па онда председника. Гледајући уназад, са искуством које сам стекао, чини ми се да је неком било потребно моје име за лакшу смену претходног руководства, са идејом да се, кад будем изабран, нећу мешати у сопствени посао и да ћу радити како ми се каже. Мој мотив за прихватање ове функције је био да повећам утицај спортиста на рад Савеза и да заштитим саиграче у репрезентацији, који су, по мом мишљењу, били неоправдано занемарени од стране тадашњег руководства СТСС. Није ме занимала „спортска политика“, статут, функције, бенефиције и слично, само спорт и стонотениска репрезентација Србије.

Шта вас је дочекало на почетку мандата?

У то време осим стања у репрезентацији, ноторни, дугогодишњи проблем СТСС су били наслеђени дугови од око 11 милиона динара и финансијска нестабилност. Стога сам највише времена ипак провео увећујући познанике и пријатеље да помогну СТСС финансијски. Што се тиче репрезентације, ту није било неког битног неразумевања и спорова, јер је спорт изгледа био мање занимљив неким од водећих људи у нашем спорту. Али, проблеми су почели тамо где нисам уопште очекивао.

Прва Скупштина после избора је протекла у хаосу?

Прво су смењивали мог првог

сарадника и генералног секретара Горана Коцића и мене на „скупштини на степеницама“ због тога што клубови Панчево и Качарево играју лиге у Београду, а не у Војводини. Ова два клуба су имали став и нису хтели да прихвате пресељење, јер је то било њихово вишедеценијско стечено право. И мени и мојим сарадницима је било свеједно где ће Панчево и Качарево играти, а мислим да та два клуба имају право да остану тамо где се такмиче пар деценија.

Ово се показало као безуспешно, али било је још покушаја смене?

Смењивали су ме на назови скупштини која је са-

ЗАЛОГ КОЈИ СЕ НЕ ОСПОРАВА

Шта је са нашим репрезентацијама?

Мушка и женска репрезентација су учествовале на олимпијским квалификацијама у Португалу које су по први путу историји организоване. Скоро сви су говорили да немамо шансе и да не треба „да бацам паре“. Средства смо обезбедили и момци су играли и победили у невероватним утакмицама, а СТСС је осим пласмана на Игре добио Димитрија Левајца, као јунака кога спортска јавност препознаје, што нам је недостајало. Истовремено и наш мешовити пар је по стању на ранг листи за Играма стекао право учешћа, тако да бисмо на предстојећим играма имали вероватно петорспортиста, што нисмо имали од Олимпијских игара 1988, у време Југославије. Покретањем центра у Суботици стварамо за наше младе таленте све услове за рад на европском нивоу. Имамо планове и за друге центре, али о том по том.

звана увече за ујутро, са тајне, новорегистроване електронске адресе. Разлог је био што је клубовима Србије враћено право гласа у скупштини и укинут делегатски систем. Након ове скупштине је извршен и нелегалан упис у АПР и покушано „преузимање“ Савеза, што је изгледа једини „спорт“ који неке у нашој организацији занима. Овом приликом је логистичку подршку преузимањима дао и власник једног стонотениског сајта који је тада водио и сајт СТСС.

Приступне шифре је преузимањима дао за 15 минута, а да није нашао за сходно да ме макар о томе обавести. Упис у АПР је трајао пар сати, па је ово преузимање прошло неславно. Стога су данас преузимањима мало опрезнији и мало анонимнији.

Представници из Војводине имају највише жалби?

Следећа оптужба је била да желим да уништим Стонотениски савез Војводине због правила о плаћа-

њу чланарине, и то у тренутку кад се сва домаћа такмичења играју у Војводини, када се међународно првенство Србије игра у Војводини и када добијамо организацију Европског првенства за младе које треба да се игра у Новом Саду. Све време СТСС финансира рад стонотениског центра у Новом Саду. Али, ни све ово није било довољно.

Ко тачно стоји иза напада?

Кампања против мене лично се интензивира у послед-

мушкарце, када се кампања против СТСС и мене интензивира и када се тобоже промовише право једног клуба да се бори за титулу првака Србије. То ради исти онај лицемер који је до титуле 2017/2018 дошао без борбе, а последица је била скоро затварање Обилића, клуба који је годинама стварао репрезентативце Србије – Каракашевић је одлучио да се држи онога што је упозорио а то је да неће спомињати имена.

БОЉИ САМ ИГРАЧ НЕГО ПРЕДСЕДНИК

Како даље?

И даље сам бољи играч него председник. Клубовима и онима који ме цене као играча, предложићу дугорочни план рада који ће да садржи моје више развоја стонотениског спорта, али и мог места у стонотениској организацији, без оних који то више не деле са мном и без анонимних и декларисаних манипулатора. Ако клубови то буду желели, радићемо заједно, а ако не, онда ћемо се пријатељски растати – најавио је Каракашевић.

ОТВОРЕНО О СВЕМУ:
Александар Каракашевић

ФОТО: Архива А. Каракашевић

ње време и то преко истог стонотениског сајта. Кампању води председник једног новосадског клуба. Да подсетим, у Новом Саду ради стонотениски центар за женску репрезентацију. СТСС је плаћао два тренера који су радили са играчицама репрезентације, док се нису посвађали, СТСС је плаћао стан за тренера, обезбеђивао лоптице и тако даље. Члан извршног одбора и ја лично смо помогли поменутом председнику тог клуба да добије заступство фирме Гево, која је спонзор СТСС.

Како изгледа та кампања?

На истом сајту се појављују прво бесмислене оптужбе и теорије завере, на које се онда каче анонимни коментари са гнусним лажима. Све то почиње пошто нису успели преговори СТСС са Заједницом лигаша, јер СТСС није прихватио ултиматум Заједнице да добије сва овлашћења за вођење Супер и Првих лига Србије, и након што сам покренуо са мртве тачке отварање стонотениског центра у Суботици, у који је Министарство уложило значајна средства, а тај центар ми из разних разлога не користимо. Такође сам у неколико наврата изразио незадовољство са напретком и резултатима женске репрезентације која тренира у Новом Саду.

Никако да чујемо име?

Све што сам учинио се очигледно некоме није допало и почиње на свој начин, „испод жита“, да засипа муљем наш спорт преко већ поменутог сајта. Све то је наставак и интензивира након финала Супер лиге за

О финалу супер лиге ове године СТСС је већ дао саопштење.

Нема потребе да га понављам. Све је ту свима већ познато. Остаје горак укус и једино се о томе прича, зато што је један играч имао симптоме заразне болести, да је клуб у салу дошао са тим играчем и да је турнир због тога прекинут, са свим последицама које данас имамо. Добро је што се све завршило тако да је само тај играч имао симптоме јер вирус није добио на томо такмичењу и да нисмо имали ниједну пријаву ширења заразе међу другим играчима и публиком. Црвена звезда после свега има право да свим правним средствима захтева поништење одлука СТСС, ако мисле да им је нешто ускраћено. То подржавам и као спортиста могу да разумем незадовољство зато што није дошло до борбе за столом, већ је донета административна одлука. Чини ми се да ипак, случајно или намерно, из фокуса нестају чињенице да је финал фор организован одлично, да су све утакмице завршене у спортској и фер борби, да је РТС радио пренос са седам камера, да смо имали спонзоре и публику.

Како сад Савез стоји финансијски?

Што се тиче финансија, Стонотениски савез Србије је вратио 11 милиона дуга и, по први пут после дуго времена, већ две године је финансијски стабилан и позитиван. Сви стари дугови су враћени, а нових нема. Поносан сам што су све зараде и хонорари исплаћени и током ванредног стања. Нико у СТСС није добио отказ.